

عنوان مقاله:

قابلیت سنجی ژيومورفوسايت ها در جهت توسعه گردشگری پایدار و توسعه شهری بر اساس مدل Pereira مطالعه موردی: شهرستان سقز

محل انتشار:

کنفرانس عمران، معماری و شهرسازی کشورهای جهان اسلام (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

سیدمیراسدالله حجازی - دانشیار ژيومورفولوژی دانشگاه تبریز، دانشکده برنامه ریزی و علوم محیطی

محسن برزکار - دانشجوی دکتری تخصصی ژيومورفولوژی، دانشگاه تبریز، دانشکده برنامه ریزی و علوم محیطی

خلاصه مقاله:

چشم اندازهای ویژه ژيومورفولوژیک از مفاهیم جدیدی است که با تاکید بر تعیین مکانهای ویژه و با ارزش گردشگری وارد ادبیات جغرافیایی و گردشگری شده است. ژيومورفوسايتها با ترکیب موراث فرهنگی، تاریخی و اکولوژیکی، توان های بالقوه ای را در راستای گردشگری پایدار عرضه میکنند. در مقاله حاضر با بهره گیری از روش Pereira و بررسی های میدانی، قابلیت ژيومورفوسايت های شهرستان سقز مورد ارزیابی قرار گرفته است. در این پژوهش با استناد به روشهای پیمایشی، از مجموع دو عیار علمی و عیار مکمل، ارزش های ژيومورفولوژیکی هر چشم انداز از دیدگاه گردشگری شناسایی میشود و سپس ارزش مدیریتی آنها از مجموع عیار محافظت و عیار استفاده بدست میآید. از جمع این دو عیار اصلی امتیاز نهایی ارزش هر ژيومورفوسايت بدست می آید. اساسا ارزش گذاری هر ژيومورفوسايت نقش قابل توجهی در برنامه ریزی متناسب با پتانسیل های ژيومورفوسايتی منطقه و نیز سرمایه گذاریهای عمرانی جهت جذب گردشگر فراهم خواهد کرد. نتایج تحقیق نشان داد از میان سايتهای مورد بررسی بالاترین امتیاز در بخش ژيومورفولوژی (5 / 62) متعلق به سایت غار کرفتو و و بالاترین امتیاز در بخش مدیریتی (7 / 27) متعلق به سایت قلعه زیویه میباشد. با توجه به نتایج بدست آمده، برنامه ریزان می بایست توجه خود را به پایداری ژيومورفوسايت ها معطوف کنند چرا که به دلیل حساسیت بالای آن در تعامل با سیستم های انسانی، نیازمند برنامه ریزی جامعی در راستای مدیریت محیط می باشند.

کلمات کلیدی:

ژيومورفوسايت، ارزیابی، روش Pereira، شهرستان سقز

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/776743>

